

Prijateljstvo

Šta je to zapravo prijateljstvo ?
Šta to znači biti nekome prijatelj?
Da li je to samo orden koji nosimo ?
Ili nešto više?

Prijateljstvo je nešto neopisivo. Nema tačne definicije za prijateljstvo. Jednako kao što nema ni tačne definicije za ljubav.

Zašto je to tako?

Prijateljstvo se gradi godinama, njeguje i čuva svaki dan. Prva stvar i jako bitna da znamo da su nam pravi i prvi prijatelji naši roditelji, koji su uz nas od našeg rođenja, pa dok ne umremo. Bili oni blizu, daleko, razvedeni ili više nisu među živima, uvijek moramo znati da su tu i kada nisu prisutni fizički.

Prva prijateljstva stvaramo sa polaskom u prvi razred osnovne škole. Djeca ko djeca razigrana, vesela bez lažnih osjećaja i iskrenih srca. Tek stvaramo krug ljudi oko sebe kojima vjerujemo. Malo po malo, godine prolaze, zreliji smo i pametniji i sa više pouzdanja koračamo dalje. Tako se prijateljstvo koje imamo sa osobama počinje dijeliti.

Kako ? Zašto ?

Kako mi sazrijevamo tako nam se i širi slika o ovom svijetu i kako on funkcioniše... Tako saznajemo, da neka prijateljstva nisu baš prava i da su bila samo iz koristi, da vas je ta osoba tračala i lagala i vas i druge ljude o vama. Ostajete sami, povlačite se u sebe, ne vjerujete više nikome.

Prijateljstvo nije samo razmjenjivanje garderobe, knjiga ili nečeg drugog materijalnog. Ono se zasniva na međusobnom povjerenju. Tako da vas pred tom osobom nije strah reći svoju najmračniju tajnu. A i ta osoba treba da ima povjerenja u vas, da vam se jednako tako povjeri kao i vi njoj. Tako pravo prijateljstvo nastaje malo, po malo. Živimo u svijetu gdje riječ bff nema više nikakvo značenje, da je ta riječ samo rečena, ali ne i ispoštovana. Ljudi se mijenjaju svaki sat ili dan. Onoj osobi u kojoj si vidio ili vidjela brata ili sestru može da te izda za obično rumenilo ili neki drugi predmet. Tako da ti ljudi postaju neprijatelji dok trepneš. Jer nema ništa gore od toga nego kada ti prijatelj postane neprijatelj zbog ljubomore i pohlepe koju ima u sebi. Ta osoba ne zna šta znači biti nekome nešto, niti zna šta znači voljeti nekoga.

Imam 16. godina. Mogu reći da imam dosta prijatelja, ali ne mogu reći da su pravi. Samo bi za manju grupicu ljudi mogla reći to. Pored sebe imam divnog najboljeg prijatelja. Znamo se od 2010.godine. Upoznali smo se slučajno, došao je sa njegovim tatam kod mene. Počeli smo se družiti i shvatili kako imamo isti pogled na ovaj svijet i kako su nas isti problemi "opekli". Eto prije mjesec dana prošlo je već 9 godina kako se znamo i kako smo se upoznali. On je stariji od mene ali Bože moj, godine su samo broj. Lagala bih kada bih rekla da svaka djevojka mora imati drugu djevojku za svoju najbolju prijateljicu, svako ima svoj izbor i pravo da bira s kim će se družiti i kome će povjeriti svoje tajne. Imam i prijateljicu, zove se Nađa. Ide sa mnom u razred. Slatka i

mila, smatram je sestricom. Jedna drugu savjetujemo često. Tek smo počele graditi prijateljstvo i nadam se da nećemo stati i da nas neće rastaviti ljubomora drugih osoba i tuđe mišljenje.

Pored drugih osoba i naših roditelja prijatelje takođe imamo u svojim djedovima i bakama, naši rečeno povjerenje u svoje dede i nene. One osobe i one ljude koji nas maze i paze od rođenja i brinu jednako za nas. Prije par dana sam izgubila svoju najveću prijateljicu, to jeste nenu. Ženu koja se rađa jedanput u 100 godina, pa sam joj posvetila jednu pjesmu.

Džaba meni sve kada tebe više nema među nama!

Otišla si

Napustila nas

Ženo koja se rađa jedanput u 100 godina

Sestro

Majko troje djece

Neno šestero unučadi

Otišlo je, naše sunce,

Zašlo iza brda

Vraća se Bogu svom

A ostadošmo mi

Rodbina i prijatelji

Ostadošmo bez tebe

Osobe širokog osmjeha

Osobe dobre duše

Osobe koja je upisana u srca svih nas

Ostali smo bez tebe

Ali i ti bez nas

Ostadoše samo sjećanja i uspomene

Koje vire iza svakog ćoška

U zemlji je sada tijelo tvoje

Na nebu je tvoja duša

Kažu tako mora da bude

Ali opet ...

Nedostaješ

Teško je naviknuti se

Da te nema više među nama

Ali sve je to bolna sudbina

Sa kojom se mora živjeti

Svi ćemo jednog dana

Doći ponovno tebi

Neki brzo

Neko kasnije

Ti nas čekaj

Na vratima rajske kapije

Otvori ih i dočekaj nas kao i prije

S osmjehom na licu

Znajući da je mukama došao vječni kraj!

Volimo te, i čuvamo u srcu

Draga moja neno.

Dok smo u školskim danima, prijatelje ćemo pronaći i u profesorima. Oni su ti koji su sve prošli,iskusni i uvijek puni razumijevanja. Tako sam ja svoju novu prijateljicu vidjela u našoj profesorici hemije Ameli Redžić. Divnoj ženi i još boljoj profesorici kojoj od srca hvala. Jer da nije bilo moje drage profesorice ne bi ni ovoga bilo danas.

I još nešto za kraj

ISTINSKI PRIJATELJI I PRAVA PRIJATELJSTVA SE POZNAJU SAMO U NEVOLJI!

Amna Pejak, I G
Srednja škola Stolac